

mikor egy objektum különböző vizuális tulajdonságainak feldolgoása zajlik, párhuzamos retinális útvonalakon keresztül. Ebben a tanulmányban teljes látóterű, fotopikus fénystimulus által kiváltott, retinális ganglionsejt fényválaszokon keresztül vizsgáltuk azt az időkeretet, amelyen belül a különböző retinális pályák viszik az információt az agy felé. Úgy találtuk, hogy a különböző altípusba tartozó ganglionsejtől érkező információ, különböző sejtípus specifikus késéssel érkezik az agyba. A jelátviteli sebesség eltérése akár 100 ms is lehet. Az válasz késés altípusfüggő variabilitásánál azt is megállapítottuk, hogy bizonyos ganglionsejtek meglehetősen állandó késési idővel reagáltak, míg a többi ganglionsejt válasza jelentős késleltetési variabilitást mutattak. Továbbá az összegyűjtött adatok azt is mutatják, hogy a vizsgált ganglionsejtek sebességének változékonysága, önmagában is a vizuális jelek 100-150 ms hosszúságú utólagos feldolgozását eredményezi az agyban.

Tornai Henrietta

Az algoritmikus gondolkodás fejlesztésének fontossága a közoktatásban

Tapasztalataink szerint az első éves hallgatók többsége nem rendelkezik megfelelő, az algoritmikus gondolkodáshoz nélkülözhetetlen kompetenciákkal. Azokhoz a feladatokhoz, amelyek némi algoritmikus megközelítést igényelnek, és nem egy előre definiált séma alapján kell megoldani, már hozzá sem kezdenek a dolgozatokban. Az egyetemi informatikai képzések arra építenek, hogy a hallgatók képesek az alapvető probléma-megoldási módszerek alkalmazására, ezért fontos lenne, hogy már a közoktatásban megjelenjenek a programozáshoz és algoritmizáláshoz szükséges kompetenciák fejlesztéséhez hozzájáruló elemek. Arra a kérdésre kerestük a választ, hogy mikor és hogyan lehet az algoritmikus gondolkodást a leghatékonyabban fejleszteni.

Tóth Ádám

Az akadémiai halogatás vizsgálata a vonásszorongás, az impulzivitás, az altruizmus és a megküzdés tükrében

A halogatás, különösen az akadémiai halogatás napjainkban a tudományos kutatások és a hétköznapi élet egyik fontos témájává vált, és úgy tűnik, egy társadalmi szintű problémáról van szó. Online kérdőíves kutatásomban azt vizsgáltam, hogy van-e összefüggés a halogatás, a vonásszorongás, az impulzivitás, az altruizmus és a megküzdési módok között az egyetemista populációban, valamint a nemi és életkori különbségeket is igyekeztem felmérni, 233 fő (63 férfi, 170 nő) adatai alapján ($M_{\text{életkor}} = 21,73$ év, $SD = 2,02$). Az eredmények szerint pozitív irányú, ám gyenge együttjárás figyelhető meg a halogatás mértéke és a vonásszorongás, illetve a halogatás és az impulzivitás mértéke között. Az altruizmus tekintetében nincsen számottevő különbség a kevésbé halogató és az inkább halogató egyetemisták között, valamint nemi különbség sem figyelhető meg. Ezzel szemben a coping mechanizmusok kapcsán szignifikáns különbség tapasztalható a két csoport között: a halogatásra hajlamosabbakra átlagosan nagyobb mértékben jellemző az érzelmi fókuszú, és kisebb mértékben a problémafókuszú megküzdés, míg a kevésbé halogatókat az átlagosan alacsonyabb